

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

20. februar 2024

Besvarelse af spørgsmål 387 alm. del stillet af udvalget den 22. januar 2024 efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren undersøge muligheden for, om der kan blive tale om identifikation mellem datterselskabet Nordic Waste og moderselskabet USTC? Og vil ministeren samtidig oversende et notat til udvalget om retspraksis på området? Vil ministeren derudover redegøre for, hvem der sidder i bestyrelsen for såvel datterselskab som moderselskab, og om de kan pålægges personligt erstatningsansvar?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Erhvervsstyrelsen, da styrelsen varetager fortolkningen af reglerne i selskabsloven. Erhvervsstyrelsen har oplyst følgende:

”Nordic Waste A/S er ejet af DSH Environment ApS. DSH Environment ApS er ejet af et aktieselskab samt to anpartsselskaber. Aktieselskabet, SDK FREJA A/S, ejer størstedelen af kapitalen (66,67-89,99 %). SDK FREJA A/S ejes gennem en række andre selskaber, herunder A/S UNITED SHIPPING & TRADING COMPANY, af Torben Østergaard Nielsen, Nina Østergaard Borris og Mia Østergaard Rechnitzer. Anpartsselskaberne, C.NI Holding ApS og DYC-Holding 2 ApS ejes af henholdsvis Christian Ørnholm Nielsen og fem personligt ejede holdingselskaber.

Den 22. januar 2024 afsagde skifteretten i Randers konkursdekret vedrørende Nordic Waste A/S. Forud herfor bestod bestyrelsen af Søren Jan Gran Hansen, Henrik Klausen, Christian Ørnholm Nielsen og David Peter York.

I A/S UNITED SHIPPING & TRADING COMPANY består bestyrelsen af Torben Østergaard Nielsen, Klaus Nyborg, Peter Hald Appel, Jeppe Christiansen, Nina Østergaard Borris og Mia Østergaard Rechnitzer.

Selskabsloven indeholder bestemmelser om erstatningsansvar for henholdsvis et kapitalselskabs ledelse og kapitalejere.

Medlemmerne af ledelsen er pligtige til at erstatte skade, som de under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet. Der er ikke tale om en særlig ansvarsregel på det selskabsretlige område, men om en henvisning til dansk rets almindelige erstatningsregler.

Ansvarer knytter sig til udførelsen af ledelseshvervet, og efter retspraksis kan ansvaret for uforsvarlig ledelse derfor også påhvile andre end de registrerede medlemmer af ledelsen, f.eks. kapitalejere eller kreditorer, hvis de har udøvet ledelse på en ansvarspådragende måde. Da ledelsen primært tilkommer medlemmerne af den formelle ledelse, vil der efter retspraksis skulle meget til, før en person, der ikke er medlem af ledelsen, kan gøres ansvarlig efter denne bestemmelse.

Kapitalejere skal erstatte tab, som de forsætligt eller groft uagtsomt har tilføjet selskabet, andre kapitalejere eller tredjemand.

Reglen skal ses som en advarsel mod, at kapitalejere handler på en efter almindelige regler ansvarspådragende måde. En kapitalejer har som sådan ingen pligt til at fremme selskabets interesser. Det er således som udgangspunkt tilladt at konkurrere med selskabet, f.eks. ved undersalg, men kapitalejeren må ikke misbruge de oplysninger, som vedkommende får om, hvad der må betragtes som selskabets forretningshemmeligheder.

I et kapitalselskab hæfter kapitalejerne ikke personligt for kapitalselskabets forpligtelser, men alene med deres indskud. Den begrænsede hæftelse er det kendetegnende træk ved et kapitalselskab og medfører, at et kapitalselskab er en selvstændig juridisk person med egen retsevne og formue. Det er dermed lovgivningens udgangspunkt, at krav kun kan rettes mod selskabet og dets formue. I tilfælde af konkurs kan kreditorerne derfor som udgangspunkt ikke søge sig fyldestgjort i kapitalejernes private midler, men må rette deres krav mod selskabet og dets formue.

Ved hæftelsesgennembrud forstås, at en kreditor, som har et krav mod f.eks. et kapitalselskab, kan rette sit krav direkte mod kapitalejerne eller ledelsen, hvis de har haft en afgørende indflydelse på virksomheden, selvom der er tale om et selskab med begrænset hæftelse. Hæftelsesgennembruddet indebærer derfor, at der kan rettes et krav, der overstiger den kapital, der er indskudt i selskabet.

Der er ikke i selskabsloven hjemmel til, at domstolene kan tilsidesætte den begrænsede hæftelse i et kapitalselskab. Drøftelserne i den juridiske teori vedrørende hæftelsesgennembrud handler derfor om, hvorvidt domstolene uden en særlig hjemmel vil kunne pålægge selskabsdeltagere personligt ansvar eller hæftelse for forpligtelser, der ellers påhviler selskabet.

I forbindelse med moderniseringen af selskabsretten i 2009 fandt det udvalg, der havde til opgave at se på den gældende selskabslovgivning, ikke, at den kreditorbeskyttelse, der kunne ligge i at tilsidesætte hæftelsesreglerne, vejer tungere end det behov for klarhed og forudberegnelighed, som selskabsdeltagerne har. Udvalget skønnede, at den frie bevisvurdering og den praksis, som danske domstole anvender, hvor der enten gøres et ledelsesansvar gældende, eller hvor den begrænsede hæftelse tilsidesættes i tilfælde, hvor kapitalejerens og selskabets formue ikke har været tilstrækkeligt adskilt, var både tilstrækkelig og mere hensigtsmæssig.

Retspraksis på området er meget sparsomt, og spørgsmålet om hæftelsesgennembrud har derfor kun i begrænset omfang været genstand for en domstolsprøvelse.

Dommen U.1997.1642H om Midtfyns Musikfestival er et eksempel på hæftelsesgennembrud.

Af dommens referat fremgår, at festivalen fra 1985 til og med 1990 blev arrangeret af selskabet Midtfyns Festival af 10.6.1985 ApS (i det følgende kaldet Festivalsselskabet). Festivalsselskabet havde bortforpagtet retten til servering o.lign. på festivalpladsen til Midtfyns Festivalen ApS (i det følgende kaldet Restaurationssselskabet). Peter Visby Færgemann var eneste direktør i begge selskaber, der ikke havde nogen bestyrelse. Han ejede 35 % af anparterne i Festivalsselskabet og samtlige anparter i Restaurationssselskabet, der på sin side ejede 20 % af anparterne i Festivalsselskabet.

Sagsøgeren gjorde gældende, at der forelå identifikation mellem Festivalsselskabet på den ene side og begge de sagsøgte, Restaurationssselskabet og Nina Færgemann, som sad i uskiftet bo efter ægtefællen Peter Færgemanns død, på den anden side, idet der alene var tale om en formel opdeling af festivalaktiviteterne med det formål at skabe kreditorly, navnlig i forhold til tvangskreditorerne.

Af dommen fremgår, at Højesteret lagde til grund, at der i betydeligt omfang skete en sammenblanding af selskabernes økonomi, og at den foretagne opdeling af virksomheden mellem de to selskaber indebar, at det ene – Restaurationssselskabet – fik mulighed for at opsamle langt den største del af overskuddet ved den samlede aktivitet, mens det andet – Festivalsselskabet – år for år stod over for økonomiske risici, som var meget betydelige i forhold til selskabets aktuelle egenkapital.

Højesteret tiltrådte, at Restaurationssselskabet hæftede for Festivalsselskabets gæld i hvert fald over for Told- og Skattestyrelsen, der var tvangskreditor.

Da festivalaktiviteten lovligt kunne udøves i en selskabsform med hæftelsesbegrænsning, og da det heller ikke efter bevisførelsen for Højesteret var godtgjort, at Peter Færgemanns personlige økonomi havde været sammenblandet med selskabernes, tiltrådte Højesteret, at der ikke var grundlag for at pålægge Peter Færgemann personligt at hæfte for Festival selskabets gæld eller for at pålægge ham erstatningsansvar i anledning af selskabskonstruktionen.

Dommen belyser risikoen for hæftelsesgennembrud i tilfælde, hvor selskabers økonomi ikke holdes adskilt. Derimod var der ikke sket sammenblanding af kapitalejers og selskabernes økonomi, hvorfor kapitalejeren ikke hæftede personligt.

Hvorvidt der konkret kan blive tale om identifikation mellem Nordic Waste A/S og en eller flere kapitalejere eller om erstatningsansvar for ledelsesmedlemmerne, beror på en vurdering af de konkrete omstændigheder.

Kreditorerne i Nordic Waste A/S kan anmelde deres krav i konkursboet. Kuratorerne kan herefter forsøge at gøre et ledelsesansvar gældende, f.eks. pga. manglende sikring af et forsvarligt kapitalberedskab i Nordic Waste A/S. Kuratorerne vil endvidere kunne søge at gøre kapitalejerne i Nordic Waste A/S erstatningsansvarlige. Det forudsætter imidlertid, at en domstol efter en konkret vurdering og uden lovhjemmel skal tilsidesætte princippet om begrænset hæftelse og statuere hæftelsesgennembrud.”

Med venlig hilsen

Morten Bødskov